

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๓/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์อดีตประธานกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดแพร่ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึง
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือรายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ หรือ
รายงานคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช.
๒. มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีมติไม่ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นผลให้คดี
ถึงที่สุด

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๖/๐๓๐๒ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙
ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องกล่าวหา
ครั้งที่ ๗-๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ วาระที่ ๔.๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ซึ่งมาตรา ๑๒๐ คู่มีครองมิให้เปิดเผย ทั้งยังเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐใน
การดำเนินการเรื่องกล่าวหาร้องเรียน การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย
ของบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๓/๒๕๕๙

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดแพร่ ต่อมาได้รับคำสั่งให้ยุติการปฏิบัติหน้าที่ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าสาเหตุน่าจะมาจากการรายงานข้อมูลที่บิดเบือนของนาย ข. ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตและขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานกรณีสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดปฏิบัติหน้าที่ด้านการปราบปรามการทุจริตกรณีพุดจาเขี่ยหยันตากกลาง และกรณีรายงานข้อมูลที่บิดเบือนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์เป็นผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ผู้อุทธรณ์หยุดการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามคำกล่าวหา และได้ปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว กรณีจึงไม่มีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ และมีมติไม่รับเรื่องกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างเหตุผลการไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นการอ้างที่ไม่มีเหตุผลและไม่มีข้อเท็จจริงเป็นเพียงการลอกข้อความในกฎหมายมาอ้างเท่านั้น จึงไม่ใช่เหตุผลที่แท้จริง แต่เหตุผลที่แท้จริง คือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เกรงว่าผู้อุทธรณ์จะรู้ความจริงในสำนวนการสอบสวนหรือไต่สวนที่ไม่ชอบมาพากล นำไปใช้ฟ้องร้องต่อศาลในขั้นตอนต่อไป หากสำนวนการสอบสวนหรือไต่สวนคดีนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กระทำไปโดยสุจริต ตามหลักกฎหมายและพยานหลักฐานที่ถูกต้องแล้วก็ไม่จำเป็นต้องเกรงกลัวอะไรจะเปิดเผยอย่างใดก็ได้ ยิ่งพยายามปกปิดก็ยิ่งแสดงให้เห็นความไม่ชอบมาพากลในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มากยิ่งขึ้นเท่านั้น ส่วนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ข้อมูลที่บุคคลผู้ให้ข้อมูลจะขอให้ปกปิดได้น่าจะเป็นเฉพาะข้อมูลที่เป็นส่วนตัวจริงๆ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือความเป็นอยู่ของคนในครอบครัว แต่ข้อมูลที่เป็นทางราชการที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐแล้วไม่น่าจะขอให้ปกปิดได้ ยิ่งในกรณีของผู้อุทธรณ์นี้ บุคคลที่ให้ข้อมูลไม่ใช่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับคดี แต่เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจึงไม่อาจอ้างกฎหมายในมาตรานี้ได้

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๓/๒๕๕๙

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ มีจำนวน ๒ รายการ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วน รายการที่ ๑ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือรายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ หรือรายงาน คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช. เห็นว่า เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมาตรา ๑๒๐ คุ่มครองมิให้เปิดเผย อีกทั้ง การเปิดเผยไม่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือต่อสาธารณะ ทั้งยังเป็นความเห็นหรือคำแนะนำ ภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องกล่าวหา ร้องเรียน นอกจากนั้นผู้อุทธรณ์ยังเคยเป็น ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดแพร่และยังเคยเป็นตำรวจในพื้นที่ ดังกล่าวด้วย การเปิดเผยพยานผู้ให้ถ้อยคำจึงอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของ บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือรายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ หรือรายงานคณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงที่มีความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติ หน้าที่ราชการตามปกติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งในขณะนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณา ข้อร้องเรียนกล่าวหาของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวน ข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนอันจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงมี เนื้อหาเป็นรายงานการสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และนำมาสู่ข้อพิจารณาในการทำความเห็นหรือ คำแนะนำภายใน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าข่ายยกเว้น ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สามารถเปิดเผยได้ ประกอบกับการที่ผู้อุทธรณ์เคยเป็นตำรวจใน พื้นที่ และเคยเป็นประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดแพร่ เป็น ข้อเท็จจริงที่ยังไม่อาจรับฟังได้ว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลผู้ให้ข้อมูล แต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๐๓/๒๕๕๙

ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนกล่าวหาทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย	หัวหน้าคณะที่ ๓
------------------	-----------------

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
------------------------------	---------

นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
-------------------	---------

นายกิตติ อธิวิทย์	กรรมการ
-------------------	---------

นายสุขจิตต์ ประยูรหงษ์	กรรมการ
------------------------	---------

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
----------------------	---------------------------------

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ ลาป่วย จึงไม่ได้ร่วมพิจารณาและลงนามในคำวินิจฉัย